

[Indenrigsministeren.]

det er registreret som medicinsk specialitet. Reglerne herom findes i apotekerlovens kap. XII, og disse regler er efter international målestok meget strenge. Der kræves således et omfattende dokumentationsmateriale til bedømmelse af, om det ansøgte præparat kan overgives til anvendelse i sygdomsbekæmpelsen. Antallet af registrerede medicinske specialiteter er da også beskedent i forhold til mange andre lande. Jeg vil understrege, at der ikke uden godkendelse i hvert enkelt tilfælde kan reklameres over for befolkningen med lægemidler. Størstedelen af lægemiddelsalget her i landet sker efter recept netop for at sikre, at der er foretaget en vurdering af behovet, inden forbrugeren får lægemidlet.

Jeg kan oplyse, at det i februar 1969 nedsatte apotekerlovsudvalg også arbejder med registreringsbetingelserne og med den gældende praksis for registrering. Når et lægemiddel er registreret, er det underkastet løbende kontrol, også med hensyn til den måde det fremstilles på, af sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium. En omorganisering af laboratorierne med henblik på koordinering af kontrolvirksomheden er foretaget, og en bygningsmæssig forbedring af laboratorierne med henblik på en udbygning af kontrollen er planlagt. Et bivirkningsnævn under sundhedsstyrelsen arbejder med problemerne omkring lægemidlers bivirkninger, og arbejdet indgår i den løbende vurdering af, om der skal advares ved brugen af et konkret lægemiddel eller det eventuelt skal forbydes.

Som jeg tidligere har nævnt her i tinget, arbejdes der for tiden med planer om indførelse af særlige recepter, nærmest i form af nummererede checkblanketter, til brug ved ordination af visse lægemidler, nemlig de euforiserende. Dette har som første formål at forhindre forfalskninger, men vil i anden række muliggøre elektronisk databehandling, således at man kan få overblik over, hvem der ordinerer lægemidlet og i hvor store mængder, samt hvem der modtager dem.

Hvad angår det rejste spørgsmål om sundhedsstyrelsens opbygning og eventuelle ændringer i denne, vil jeg gerne sige, at sundhedsstyrelsen ifølge den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse er et

rådgivende organ til rådighed for samtlige ministerier og styrelser, der ydermere har en vis forpligtelse til at rådføre sig med sundhedsstyrelsen i vigtige sundhedsmæssige spørgsmål. Oprettelsen af socialstyrelsen ændrer principielt intet i dette forhold, men det er klart, at den ny lovgivning om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender vil give betydelige fælles berøringsflader, og der er derfor allerede etableret en intim kontakt mellem sundhedsstyrelsen og socialstyrelsen, bl. a. gennem oprettelse af et specielt kontaktoorgan.

Spørgsmålet om forholdet mellem den nye socialstyrelse og sundhedsstyrelsen blev i øvrigt som nævnt af hr. Camre rejst i betænkningen af 5. maj 1970 og blev berørt i forbindelse med folketingets behandling af forslaget om socialstyrelsen, og jeg agter ud over de allerede truffene foranstaltninger at tage initiativ til, at spørgsmålet om nødvendigheden af yderligere administrative ændringer gøres til genstand for drøftelse mellem indenrigsministeriet, socialministeriet og administrationsdepartementet samt sundhedsstyrelsen og socialstyrelsen.

Camre: Jeg takker indenrigsministeren for svaret. Specielt den sidste del af ministerens svar finder jeg imødekomende, idet jeg forstår, at ministeren vil tage et sådant særligt initiativ til at tage spørgsmålet om en nærmere samhørighed op til drøftelse.

Jeg kan derimod ikke være ganske enig med ministeren, når ministeren tilkendegiver, at der næppe er noget større behov for at ændre indregistreringspraksis. Jeg så, at der efter overlæge Finn Jørgensens betragtninger i Ugeskrift for Læger var en udtalelse i dagbladet Aktuelt af departementschef Zeuthen i indenrigsministeriet, som i hvert tilfælde ifølge dagbladet gav medhold i, at der nok kunne være behov for at tage sundhedsstyrelsens procedure på dette område op til en kritisk overvejelse. Jeg forstår også, at der måske heller ikke på dette område er så fuldstændig enighed i regeringen, for det er jo ikke så længe siden, vi så den højterede finansminister give udtryk for, at når man nu skulle spare, kunne der måske spares på dette område, og at en hel del af disse præparater vist nærmest var skadelige. Men lad det nu være. Det korte af det lange er, at der i hvert tilfælde blandt en lang